

[Palle Simonsen]

udgifter bliver reduceret i forhold til den udvikling, vi kender nu.

I medlemsblad for Foreningen af Arbejdsledere i Danmark nr. 12, december 1980, skriver man i lederen:

»En høj skat tager initiativ og arbejdslyst fra folk. En høj rente gør det vanskeligt for industri og landbrug, og mange arbejdsløse er spild af ressourcer. Der mangler stort set kun at ødelægge opsparingslysten, men det er man nu i gang med at foretage indgreb i i form af indgreb i pensionsopsparingen, således at også det bliver forhindret.«

Se, det var jo klog tale, og det sætter, vel mere end nogen anden har været i stand til det, lige bestemt fingeren på det ømme punkt.

Hr. Camre siger i sin tale, at det, det drejer sig om i det danske samfund, for at vi kan løse problemerne, er flid, energi og solidaritet. Ja, det lyder smukt, og det kan vi for så vidt være meget enige om, men problemet er blot, at det, regeringen gør, for så vidt er at lægge en bremse på fliden og energien og sætte spørgsmålstegn ved behovet for solidaritet.

Ifølge Industrirådets erhvervsøkonomiske barometer er nedturen i industrien forstærket: industriens produktion, beskæftigelse og investeringer fortsætter i 4. kvartal det fald, som satte ind i 3. kvartal. Det er altså en meget negativ udvikling, vi her er vidne til, og det kan naturligvis ikke virke opmuntrende på nogen som helst.

Men jeg forstår, at regeringen efter den seneste rapport fra budgetdepartementet slår sig til tåls med, at problemerne, hvis – og det er vel at mærke hvis – en række forudsætninger opfyldes, vil være løst omkring 1990. Det turde nok siges at være et beskedent krav at stille.

Hr. Camre var inde på, at når nu olien og gassen flød i løbet af 1980'erne, så blev det nok bedre. Jeg må advare regeringen meget imod at bringe dette ind som et argument allerede nu. Det kunne måske være interessant, netop når det bliver bragt frem af hr. Camre, som det gjorde, at prøve at se på, hvad der egentlig skete i Norge, da man dér fik vished for, at man havde olie i større mængder.

Hvad var det egentlig, der skete? Der kom en inflatorisk udvikling af galoperende karakter, og man måtte sætte meget kraftige

økonomiske foranstaltninger ind i form af pris- og lønstop osv., fordi man rent ud sagt forslugte sig i drømmen om olie. Derfor vil jeg sige til regeringen: pas nu på, at man ikke kommer til at forsluge sig! Der er i hvert fald ikke noget grundlag for at gøre det. Lad os håbe, at der vil vise sig råstofmængder, som vi kan få glæde af, men lad os ikke tage forskud på disse ting allerede nu.

I samme forbindelse vil jeg gøre en bemærkning til hr. Camre, når han taler om olien i Nordsøen og siger, at den er vi nu nødsaget til at administrere. Nu skal dette her jo ikke være en debat om oliekoncessioner, men det skal i hvert fald slås fast ved denne lejlighed, at uanset at man kan drage sammenligninger med de fleste andre lande, som har nationaliseret på dette område, er der unægtelig forskel i den måde, man gør det på. Det, vi anklager regeringen for på nuværende tidspunkt, er netop det, som jeg tror hr. Bertel Haarder kaldte »opræk til konfliktsituationen«, og det kan vi naturligvis ikke acceptere.

Uanset hvilke ønsker man måtte have for, hvordan den slags ting skal administreres, står der tilbage, at enhver regering naturligvis har en forpligtelse til at holde indgåede aftaler. Den måde, som olie udvindes på i det danske samfund, hviler jo på en aftale, som er etableret mellem regeringen og de pågældende parter. Derfor må vi endnu en gang opfordre regeringen til at prøve at få dette løst i samarbejds ånd og ikke på den måde, som der er lagt op til.

Men som sagt, det er ikke nogen opmuntrende situation, vi står i. De ændringsforslag, vi fik forkastet i går, androg som bekendt 11 mia kr. Hvis det lykkes at føre en stram indkomstpølitik, kan vi lægge mindst 3-4 mia kr. oveni. Det vil give grundlag for en skattelettelse, som vel at mærke skal have det primære formål knyttet til sig, at der skal holdes igen på lønudviklingen. Dette vil også kunne give betydelige reduktioner i kommunernes budgetter og dermed også give bedre muligheder for at anvende skattelettelser dér. Vi har jo set meget klare økonomiske beregninger af, hvad det betyder for den offentlige sektor som helhed, at lønudviklingen og prisudviklingen holdes i ave.

Men når man diskuterer en anden form for finanslov, en anden måde at anvende en ny finanslov på, nemlig i form af skattelettel-